

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 317/2018-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. mája 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa), sudcu Miroslava Duriša a sudcu Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátskou kanceláriou Jurek, advokátska kancelária, s. r. o., Páričkova 15, Bratislava, v mene ktorej koná advokát JUDr. Pavel Jurek, vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 v spojení s čl. 1 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, jej práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 1 a 2 a čl. 13 ods. 3 a 4 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 273/2017 a takto

r o z h o d o l :

[REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. mája 2018 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 v spojení s čl. 1 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), jej práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 1 a 2 a čl. 13 ods. 3 a 4 ústavy postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom na pod sp. zn. 25 Cb 273/2017 (ďalej len „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podala na okresnom súde žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia. Výzvou z 9. februára 2018 ju okresný súd vyzval, aby do 10 dní od doručenia tejto výzvy zaplatila súdny poplatok za podanie žaloby vo výške 33 193,50 €. Sťažovateľka následne súdny poplatok zaplatila, avšak iba z dôvodu, že *„po zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku by sa zhoršila súdna vymožitelnosť... pohľadávky pri opätovnom podávaní žaloby“*.

Sťažovateľka pred ústavným súdom tvrdí, že podľa § 4 ods. 1 písm. c) zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) je od súdneho poplatku oslobodené aj predmetné súdne konanie. Okresný súd ju preto nemal vyzývať na zaplatenie súdneho poplatku.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľa na rovnosť vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 1 druhej vety Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 13 ods. 3 a 4 Ústavy Slovenskej republiky a na rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky

na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 a princíp právnej istoty podľa článku 1 ods. 1, 2 a princípom právnej rovnosti a zákazom diskriminácie podľa čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy SR postupom OS BA II a to vydaním výzvy na úhradu súdneho poplatku zo dňa v konaní 25 Cb/273/2017 vedenom medzi sťažovateľom a spoločnosťou [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] porušené bolo a toto zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

OS BA II je povinný zaplatiť (vrátiť) sťažovateľovi zaplatený súdny poplatok v konaní so spis. zn.: 25 Cb/273/2017 vo výške 33 193,50 EUR v lehote dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Ústavný súd SR sťažovateľovi priznáva náhradu trov konania...“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti ide vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu alebo jeho rozhodnutím nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu alebo jeho rozhodnutím a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať taký návrh, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

Sťažovateľka pred ústavným súdom namieta, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní, konkrétne výzvou na zaplatenie súdneho poplatku, došlo k porušeniu jej v petite sťažnosti označených práv, a to z dôvodu, že podľa § 4 ods. 1 písm. c) zákona o súdnych poplatkoch je od súdneho poplatku oslobodené aj predmetné súdne konanie.

Bez toho, aby sa ústavný súd zaoberal obsahom výzvy na zaplatenie súdneho poplatku alebo podrobnou sťažnostnou argumentáciou sťažovateľky, konštatuje, že výzvou na zaplatenie súdneho poplatku nie je poplatníkovi (v tomto prípade sťažovateľke) ukladaná povinnosť zaplatiť súdny poplatok. V prípade výzvy na zaplatenie súdneho poplatku ide totiž iba o administratívny úkon súdu, ktorým sa poplatník vyzýva na splnenie povinnosti, ktorá vyplýva priamo zo zákona a vzniká okamihom podania žaloby na súde [§ 5 ods. 1 písm. a) zákona o súdnych poplatkoch]. Účelom výzvy na zaplatenie súdneho poplatku teda nie je uloženie samotnej povinnosti zaplatiť súdny poplatok, ale upozornenie poplatníka na následky jej nesplnenia.

Na základe uvedeného je teda už na prvý pohľad zrejmé, že výzva na zaplatenie súdneho poplatku nepredstavuje rozhodnutie alebo iné opatrenie, ktorým by okresný súd sťažovateľke ukladal poplatkovú povinnosť, a preto ňou nemožno zasiahnuť do ňou označených práv podľa ústavy a dohovoru.

Ústavný súd preto dospel k záveru, že v tomto prípade neexistuje žiadna vzájomná príčinná súvislosť medzi postupom okresného súdu v napadnutom konaní a namietaným porušením práv sťažovateľky.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Keďže sťažnosť sťažovateľky bola pri jej predbežnom prerokovaní odmietnutá, ústavný súd sa ďalšími požiadavkami sťažovateľky nezaoberal, pretože rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v danom prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. mája 2018